

Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

**Προκήρυξη για την 131η επέτειο της γέννησης του
Προέδρου Μάο Τσε-Τουνγκ**

**και την 2η επέτειο της Διεθνούς Κομμουνιστικής
Λέγκας**

**Βάλτε την ένδοξη κόκκινη σημαία του
Μαρξισμού-Λενινισμού-Μαοϊσμού στο τιμόνι των μεγάλων
αγωνιστικών κυμάτων των μαζών!**

Με την ευκαιρία της 131ης επετείου της γέννησης του μεγάλου προέδρου Μάο τσε Τουνγκ και της 2ης επετείου της ίδρυσης της Διεθνούς Κομμουνιστικής Λέγκας(ΔΚΛ), στέλνουμε τους φλεγόμενους προλεταριακούς ταξικούς χαιρετισμούς

μας στο διεθνές προλεταριάτο και στους λαούς και έθνοι του κόσμου. Οι εργάτες και οι λαοί του κόσμου πολεμούν και αντιστέκονται την ιμπεριαλιστική λεηλασία και τους επιθετικούς πολέμους και το αιματηρό σχέδιο τους να ξανα μοιράσουν τον κόσμο. Ο Παλαιστινιακός λαός στηρίζει με το πολύτιμο αίμα του τον εθνικο-απελευθερωτικό πόλεμο στην Παλαιστίνη ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς και σιωνιστικούς επιδρομείς, και απέδειξε ότι είναι *“η σπίθα που μπορεί να ανάψει ολόκληρη φωτιά”*, δίνοντας ώθηση στο παγκόσμιο αντιιμπεριαλιστικό κίνημα. Εκφράζουμε την ασάβινη δέσμευσή μας να αγωνιστούμε για την ενοποίηση του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος, υπηρετώντας την ανάπτυξη του επαναστατικού αγώνα, πολεμώντας τον αναθεωρητισμό ως βάση για ενότητα, τονίζοντας ειδικά εκείνα τα Μαρξιστικά-Λενινιστικά-Μαοϊστικά κόμματα που πρωτοστατούν στον αγώνα για την νέα δύναμη στον λαϊκό πόλεμο και έτσι εκπροσωπούν λαμπερά παραδείγματα για τους προλετάρους και κομμουνιστές του κόσμου.

Τα πολιτικά συμβάντα στον κόσμο μετά από την ίδρυση της Διεθνούς Κομμουνιστικής Λέγκας(ΔΚΛ) όχι μόνο τόνισαν την ανάγκη της διεθνούς ενοποίησης, αλλά και επιβεβαίωσαν τις κοινές τακτικές και στρατηγικές και πολιτικά θεμέλια και σε πολλές περιπτώσεις την ισχυρή τους προβλεπτικότητα. *“ Από την αρχή αυτής της δεκαετίας, η κρίση του ιμπεριαλισμού και του γραφειοκρατικού καπιταλισμού οξύνεται όλο και περισσότερο σε όλο τον κόσμο. Όποτε η κατάρρευση του χειροτερεύει, όλες οι αντιθέσεις οξύνονται: κάτι που δημιουργεί όλο και πιά επαναστατική κατάσταση στην άνιση ανάπτυξη σε όλο τον κόσμο. Η κατάσταση εκφράζεται από την μεγάλη δραστηριότητα των μαζών, η εκρηκτικότητα τους κάνει όλους του αντιδραστικούς και τους ρεβιζιονιστές υπηρέτες τους να τρέμουν. Εκφράζεται παντού με μεγάλες εκρήξεις. Η αντικειμενική κατάσταση γρήγορα συντονίζεται με τον υποκειμενικό παράγοντα- δηλαδή την διαδικασία των Κομμουνιστικών κομμάτων, ως Μαρξιστικά-Λενινιστικά-Μαοϊστικά κόμματα νέου τύπου να ξεκινούν νέους λαϊκούς πολέμους. Έτσι μία νέα στιγμή ξεκινά, μία περίοδος επαναστάσεων ως κομμάτι του νέου μεγάλου κύματος της Παγκόσμιας Προλεταριακής Επανάστασης. Αυτή η κατάσταση καθορίζει τις δουλειές, την στρατηγική και την τακτική των Κομμουνιστικών Κομμάτων σε όλο τον κόσμο.”* (Κοινή προκήρυξη βασικών αρχών, Δεκέμβριος 2022) Η στρατηγική και η τακτική μας, αλλά και η αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων πρέπει να βασίζεται σε αυτήν την κατανόηση της παγκόσμιας κατάστασης. Εν συντομία, η ανάλυση του τρόπου με τον οποίο οι κυρίαρχες τάξεις και οι καταπιεσμένες τάξεις συγκρούονται μεταξύ τους, τους δύο αγωνιζόμενους πόλους που καθορίζουν την ύπαρξη της

αναπτυσσόμενη επαναστατική κατάσταση, έτσι αποδεικνύοντας περισσότερο την πραγματικότητα των αντικειμενικών συνθηκών για την επανάσταση, την ανάπτυξη των συστατικών κομματιών της και τις προοπτικές της.

Οι προσπάθειες του ιμπεριαλισμού να λύσει τις οικονομικές του κρίσεις εντείνοντας την λεηλασία και την καταπίεση των ημι-αποικιών και των αποικιών, αλλά και της εργατικής τάξης και των λαών - συγκέντρωση των κτημάτων μέσω της έξωσης των αγροτών, απαλλοτρίωση της μικρής αγροτικής ιδιοκτησίας, τεράστιος πληθωρισμός και ανεργία, αποβιομηχανοποίηση ολόκληρων περιοχών, μετακίνηση εργοστασίων, αύξηση των επιτοκίων, υποχρεωτική μετανάστευση, όξυνση των συγκρούσεων ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές, οδηγεί σε επανάσταση και επιδεινώνει την πολιτική κρίση σε πολλές χώρες. Επίσης, μεγαλύτερες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως η Γερμανία, η Γαλλία, ακόμη και οι ΗΠΑ, ο κύριος ιμπεριαλιστής σε παγκόσμιο επίπεδο, αντιμετωπίζουν όλο και περισσότερο μία κατάσταση που δεν τους επιτρέπει να λειτουργούν όπως παλιά. Ο νέος πρόεδρος των ΗΠΑ, Donald Trump, είναι φανερό σημάδι της ανάγκης του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού να αντιδράσει στην κρίση του και την τάση προς την καταστροφή του, η οποία εκφράζεται περισσότερο από παντού στους αποκαλούμενους "Δυτικούς ιμπεριαλιστές", και εκφράζει την προσπάθεια του αμερικανικού μονοπωλιακού κεφαλαίου να προσαρμοστεί πολιτικά στην αλλαγή της παγκόσμιας ισορροπίας δυνάμεων, στις εκρήξεις που συμβαίνουν και στην όξυνση των ταξικών αντιθέσεων. Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός πρέπει να αναπροσαρμοστεί ώστε να διατηρήσει τα στρατηγικά του σχέδια για την περικύκλωση του Ρωσικού ιμπεριαλισμού και την συγκράτηση του Κινέζικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού, καθώς οι τωρινές προσπάθειες παρέμβασης και προετοιμασία για πόλεμο είναι πέτρες που πέφτουν στα ίδια του τα πόδια, και οδηγούν σε μεγάλη αντίσταση και αντεπίθεση. Το αποτέλεσμα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής, στην αντιπαράθεση με τους άλλους ιμπεριαλιστές, στους δύο τελευταίους χρόνους πολέμου στην Ουκρανία είναι μια ακόμη εθνική καταπίεση και μια μεγάλη προσπάθεια για το περαιτέρω μοίρασμα της χώρας, το οποίο απέδειξε για μια ακόμη φορά στα μάτια των μαζών αποκάλυψε την προδοτική φύση του Ζελένσκι και το γεγονός ότι είναι υπηρέτης του ιμπεριαλισμού. Από την οπτική πλευρά του Μαρξισμού-Λενινισμού-Μαοϊσμού, η κρίση της όλο και πιο αντιδραστικής φιλελεύθερης δημοκρατίας είναι φανερή, το σύστημα κομμάτων και θεσμών της καταρρέει όλο και περισσότερο, και στην προσπάθεια της να διατηρήσει μία σταθερή κυβέρνηση ανοίγει τον δρόμο για τον φασισμό. Οι κυρίαρχες τάξεις δεν μπορούν να συνεχίσουν να διοικούν όπως πριν. Ταυτόχρονα, το προλεταριάτο, οι εργάτες, οι αγρότες και η καταπιεσμένη μεσαία

τάξη δείχνουν μέσω μακρόχρονων απεργιών, διαδηλώσεων και εξεγέρσεων πως δεν θέλουν να συνεχίσουν όπως πριν. Η εξέγερση εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων στην αποκαλούμενη “Μέση Ανατολή”, ιδιαίτερα στην Παλαιστίνη, βάζουν τα σχέδια των ιμπεριαλιστών σε δύσκολη θέση και πρέπει να κατανοηθούν ως κομμάτι μιας δυνατής κραυγής των καταπιεσμένων λαών ενάντια στις αιματερές παρεμβάσεις και πολέμους μοιράσματος των ιμπεριαλιστών. Ο ξεσικομός νέων αγώνων και πολέμων για την εθνική απελευθέρωση και ανεξαρτησία επιβεβαιώνει πως η κυρίαρχη αντίθεση σήμερα είναι η αντίθεση ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές και στους καταπιεσμένους λαούς και έθνη, η οποία επηρεάζει και κυριαρχεί στις εξελίξεις της ενδο-ιμπεριαλιστικής αντίθεσης, διότι τα καταπιεσμένα έθνη είναι τα λάφυρα του πολέμου, έτσι αποδεικνύοντας απολύτως πως μόνο η προλεταριακή επανάσταση μπορεί να σταματήσει τον παγκόσμιο πόλεμο ή ο παγκόσμιος πόλεμος θα οδηγή στην προλεταριακή επανάσταση. Στη βάση όλων αυτών είναι οι μάζες. Οι καταπιεσμένες τάξεις δεν μπορούν να συνεχίσουν αν ζουν όπως παλιά. Οι μάζες επαναστατούν σε μεγάλα κύματα, αυθόρμητα, αλλά κάθε φορά πιο μαζικά και μαχητικά. Υπάρχει μια αναπτυσσόμενη επαναστατική κατάσταση σε όλων τον κόσμο η οποία εκτείνεται στην ανάπτυξη του αντι-ιμπεριαλιστικού αγώνα και την λαϊκή διαμαρτυρία.

Οι κομμουνιστές κατανοούν πως και η προσπάθεια των ιμπεριαλιστών για ξανά μοίρασμα, η οποία αναπτύσσεται μέσω αγώνα και συγκρούσεων, και η ανάπτυξη της αντικειμενικής επαναστατικής κατάστασης ακολουθούν τον κανόνα της άνισης ανάπτυξης. “Ο κανόνας την άνισης ανάπτυξης στην περίοδο του ιμπεριαλισμού σημαίνει σπασμωδική ανάπτυξη κάποιων χωρών σε σχέση με άλλες, η γρήγορη απομάκρυνση από την παγκόσμια αγορά κάποιων χωρών από άλλες, περιοδικά ξαναμοιράσματα του ήδη μοιρασμένου κόσμου μέσω πολεμικών συγκρούσεων και καταστροφικών πολέμων, η αύξηση της οξύτητας και βαθύτητας των συγκρούσεων στο ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο...” (Στάλιν). Εδώ, ο Στάλιν με πανέξυπνο τρόπο καταδεικνύει την χρεοκοπία διάφορων μικροαστικών και αστικών θεωριών για την κρίση, όπως τις βρίσκουμε σήμερα για παράδειγμα, στην αποκαλούμενη “πολλαπλή κρίση” ή την “μόνιμη κρίση”, οι οποίες ξεσκεπάζονται από την πραγματικότητα κάθε φορά. Είναι αδιαμφισβήτητο πως το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα βρίσκεται σε μια περίπλοκη, μα ευνοϊκή στιγμή της εμφάνισης διάφορων αντιθέσεων, οι οποίες εξελίσσονται σε άνιση ανάπτυξη ως “προσωρινές και βίαιες επιλύσεις των υπάρχον αντιθέσεων” (Μαρξ), στο οποίο εξαρτάται στο αν οι κομμουνιστές κατανοήσουν πως να στερεώσουν προηγούμενα επιτεύγματα και πως να δημιουργήσουν νέες υποθετικές συνθήκες οι οποίες

απαντούν στις απαιτήσεις της στιγμής. Ο Πρόεδρος Μάο δίνει σημαντικά μαθήματα στους κομμουνιστές στην σχέση μεταξύ των υποθετικών και αντικειμενικών συνθηκών:” *Αν και οι υποκειμενικές δυνάμεις της*

*επανάστασης στην Κίνα είναι είναι τώρα αδύναμες, το ίδιο και όλες οι οργανώσεις (...) των αντιδραστικών κυρίαρχων τάξεων,(...)Στην Κίνα, η επανάσταση αναμφίβολα θα κινηθεί προς μια μεγάλη παλίρροια πιο γρήγορα, διότι αν και οι υποκειμενικές δυνάμεις της επανάστασης είναι αδύναμες επί του παρόντος, οι δυνάμεις της αντεπανάστασης είναι επίσης σχετικά αδύναμες”. Το γεγονός ότι οι υποκειμενικές δυνάμεις είναι σχετικά αδύναμες μόνο μας διδάσκει ότι δεν είναι δυνατόν να κερδίσουμε γρήγορα, αλλά σιγά σιγά , και μέσο αλμάτων. Αυτοί που παραιτούνται για να θρηνησουν μπροστά στις κακουχίες τρέφουν τη συνθηκολόγηση και τον λικβινταρισμό, που δεν είναι κάτι άλλο παρά αναθεωρητισμός. Είναι οι αληθινοί απολογητές του ιμπεριαλισμού. Ο ρεβιζιονισμός θολώνει τον ταξικό αγώνα, εστιάζει στον εχθρό, στη δράση του ιμπεριαλισμού και όχι στην δράση των μαζών. Ο Πρόεδρος Μάο μας δίδαξε ότι όλα εξαρτώνται από το να έχουμε μια σωστή ιδεολογική και πολιτική γραμμή και να την αναλαμβάνουμε πλήρως και συνειδητά και να είμαστε έτοιμοι να πληρώσουμε την υψηλότερη τιμή. Επιπλέον, σε περιόδους εξέλιξης της επαναστατικής κατάστασης, οι ιστορικές αλλαγές που απαιτούν χρόνια, ή αιώνες, λαμβάνουν χώρα σε ημέρες ή εβδομάδες. Τόνισε επίσης ο Λένιν:” *Στην ιστορία των επαναστάσεων έρχονται στο φως αντιφάσεις που έχουν ωριμάσει μέσω δεκαετιών και αιώνων. Η ζωή γίνεται ασυνήθιστα ζωντανότερη. Οι μάζες, που πάντα στέκονταν στη σκιά(..) Αυτές οι μάζες είναι καταλαμβάνουν ηρωικές προσπάθειες για να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να ανταπεξέλθουν στα γιγάντια καθήκοντα κοσμοϊστορικής σημασίας που τους επέβαλε η ιστορία:και όσο μεγάλες και αν είναι οι ατομικές ήττες, όσο συντριπτικά για εμάς τα ποτάμια του αίματος και τα χιλιάδες θύματα, τίποτα δεν συγκρίνεται σε σημασία με αυτήν την άμεση εκπαίδευση που λαμβάνουν οι μάζες και οι τάξεις κατά τη διάρκεια του ίδιου του επαναστατικού αγώνα.(...)”**

Η ανάπτυξη των εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων παγκοσμίως, που αυτή στιγμή εκφράζεται σε συμπυκνωμένη μορφή στο στο μεγάλο επαναστατικό κέντρο της λεγόμενης Μέσης Ανατολή ,δείχνει ότι η εμφάνιση της γενικής κρίσης του ιμπεριαλισμού γεννά πιο επαναστατικές καταστάσεις σε άνιση ανάπτυξη σε διάφορες χώρες. Ο ηρωικός πόλεμος εθνικής απελευθέρωσης στην Παλαιστίνη, τονίζοντας τον κατακλυσμό του Αλ Άκσα στην 7η Οκτωβρίου αποτελεί ουσιαστική ώθηση για την έξαρση των αγώνων σε ολόκληρη την περιοχή (όπως στον Λίβανο), αλλά και μια σημαντική ώθηση για την παγκόσμια ανάπτυξη του

αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Αυτό το ορόσημο αντιπροσωπεύει ένα σημείο ρήξης στην παγκόσμια κατάσταση. Από τότε, η παγκόσμια κατάσταση μεταμορφώνεται με εξαιρετική ταχύτητα. Η αυξανόμενη απομόνωση του γενοκτονικού Σιωνιστικού καθεστώτος στο Ισραήλ καθυστερεί και εν μέρει ανατρέπει τα σχέδια του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και επίσης εντείνει την αντίθεση των μαζών στα αραβικά κράτη, γραφειοκρατικά-καπιταλιστικά καθεστώτα στην υπηρεσία του ιμπεριαλισμού, αλλά και βάζει τους ιμπεριαλιστές σε όλο τον κόσμο όλο και περισσότερο υπό πίεση. Η αλλαγή του καθεστώτος στη Συρία που προωθήθηκε, ηγήθηκε και υποστηρίχθηκε με παρέμβαση των στρατευμάτων τους από τους ιμπεριαλιστές και τους συναφείς περιφερειακούς λακέδες τους, με στόχο έναν βαλκανισμό της χώρας, πρέπει να απορριφθεί σθεναρά ως περαιτέρω επίθεση κατά του Συριακού λαού και της εθνικής ανεξαρτησίας της χώρας. Ταυτόχρονα είναι ένα προειδοποιητικό παράδειγμα για τους λαούς που αυτή τη στιγμή αγωνίζονται για την απελευθέρωση ότι ο δρόμος της εθνικής ανεξαρτησίας μπορεί να είναι σταθερά επιτυχείς μόνο εάν στηρίζεται στις δικές του δυνάμεις και κατέχει αντιιμπεριαλιστικό χαρακτήρα του αγώνα ως μέρος της νέας δημοκρατικής επανάστασης για να τελειώσει η κυριαρχία του ιμπεριαλισμού, γραφειοκρατικού καπιταλισμού και της ημι φεουδαρχίας. Η προλεταριακή ηγεσία φαίνεται να είναι η αποφασιστική στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα, και θα θέλαμε να τονίσουμε την επείγον αναγκαιότητα του λαϊκού μετώπου με επικεφαλής τους κομμουνιστές.

Υπό αυτό το πρίσμα της νέας παγκόσμιας κατάστασης, η αυξανόμενη ωρίμανση των ευνοϊκών συνθήκες και επίσης των επαναστατικών καταστάσεων, η παγκόσμια σημασία του των Μαρξιστικών-Λενινιστικών-Μαοϊστικών κομμάτων, και ειδικά των Λαϊκών Πολέμων υπό την ηγεσία τους πρέπει επίσης να γίνει κατανοητή, καθώς και η σημασία της υποστήριξης και της προπαγάνδας τους, όπως τονίσαμε και στην Κοινή Διακήρυξη Θεμελιών και Αρχών: *“Εμείς επιβεβαιώνουν εκ νέου ότι η πραγματική εθνική αυτοδιάθεση μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω επανάσταση μιας νέας δημοκρατίας ή σοσιαλιστικής επανάστασης, ανάλογα με την κάθε περίπτωση, στην οποία είναι απαραίτητο να συσταθούν ή να ανασυγκροτηθούν Κομμουνιστικά Κόμματα νέου τύπου, Μαρξιστικά-Λενινιστικά-Μαοϊστικά κόμματα ικανά να οδηγήσουν την επανάσταση έως το τέλος της.”* Οι Λαϊκοί Πόλεμοι στην Ινδία, στο Περού, στην Τουρκία και στις Φιλιππίνες όχι μόνο αντέχουν αλλά αναπτύσσονται εν μέσω σύνθετης καταστάσεως περικόκλωσης και αντεπαναστατικών επιθέσεων. Την ίδια στιγμή, αποτελούν τον άξονα της Προλεταριακής Παγκόσμιας Επανάστασης, από τον οποίο όχι μόνο οι στρατηγικές εκτιμήσεις της Προλεταριακής Παγκόσμιας Επανάστασης μπορούν να προκύψουν, αλλά και

αντιπροσωπεύουν επίσης παραδείγματα της ανωτερότητας και της αλήθειας της προλεταριακής κοσμοθεωρίας. Οι σημαντικές εξελίξεις του επαναστατικού κινήματος στη Βραζιλία, η πιο πυκνοκατοικημένη χώρα της Νότιας Αμερικής, πρέπει να θεωρηθούν ως μια σημαντική νέα συνεισφορά. Οι μαζικές διαμαρτυρίες και εξεγέρσεις του λαού, κυρίως των φτωχών αγροτών, συγχωνεύονται με την ηγεσία ενός μαρξιστικού-λενινιστικού-μαοϊκού κόμματος και παίρνουν όλο και περισσότερο τη μορφή της αγροτικής επανάστασης ως μέρος της νέας δημοκρατικής επανάστασης. Αυτή η εξέλιξη δεν ενισχύει μόνο την φλογερή μας προλεταριακή αισιοδοξία, αλλά και επιβεβαιώνει με εξαιρετικό τρόπο τους βασικούς νόμους του μαρξισμού, πως όπου η επαναστατική θεωρία ενώνεται με τις μάζες γίνεται υλική δύναμη και Θέλουμε λοιπόν να επισημάνουμε τη σημασία της ενοποίησης και της ανάπτυξης των υποκειμενικών δυνάμεων ως προλεταριακών οργανώσεων και κομμάτων, ιδιαίτερα στη παρόν κατάσταση της ασταθούς εξέλιξης της παγκόσμιας κατάστασης: *“Δεν είναι κάθε επαναστατική κατάσταση που οδηγεί σε επανάσταση. Επανάσταση προκύπτει μόνο από κατάσταση κατά την οποία οι προαναφερθείσες αντικειμενικές αλλαγές συνοδεύονται από υποκειμενική αλλαγή, δηλαδή, την ικανότητα της επαναστατικής τάξης να παίρνει επαναστατικά μαζική δράση(..)”*(Λένιν)

Εν μέσω μιας παγκόσμιας κατάστασης που χαρακτηρίζεται από δραστικές εξελίξεις και ανατροπές, θέλουμε να γιορτάσουμε τα 131α γενέθλια του Προέδρου Μάο Τσε Τουνγκ και να τα τιμήσουμε μέσω της δυναμικής περαιτέρω ανάπτυξης της εκστρατείας για τον Μαρξισμό-Λενινισμό-Μαοϊσμό, το νέο, τρίτο και ανώτερο στάδιο της προλεταριακής ιδεολογίας. Πρέπει να κατανοήσουμε την εκστρατεία για τον Μαοϊσμό ως μέρος του αγώνα για την επανένωση του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος, που αυτή τη στιγμή εκφράζεται ιδιαίτερα σε τρία θεμελιώδη σημεία ενότητας: *”1) Μαοϊσμός 2) Το αγώνας ενάντια στον ρεβιζιονισμό, και 3) Η προλεταριακή παγκόσμια επανάσταση”* Η Διακήρυξη των Πολιτικών Αρχών όρισε το θεμέλιο της ΔΚΛ ως ένα *” βήμα για να μας επανενώσει και να ξεπεράσει τη διασπορά στο Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα(..) και ένα νέο στάδιο του οργανωμένου αγώνα για την ανασύσταση της Κομμουνιστικής Διεθνούς με τον Μαοϊσμό ως οδηγό άνηξε”*. Πριν από δύο χρόνια, η ίδρυση μιας νέας διεθνής οργάνωσης του προλεταριάτου αποφασίστηκε στο Ενιαίο Διεθνές Μαοϊκό Συνέδριο. Αυτό το γεγονός σηματοδότησε μια καμπή στον αγώνα για την επανένωση των κομμουνιστών σε παγκόσμιο επίπεδο, επέτρεψε έναν συστηματικό συντονισμό των 15 μελών Κομμάτων και οργανώσεων, με βάση την προλεταριακή αρχή του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού και έτσι επιβεβαίωσε και

τον αγώνα ενάντια στο ιδεολογικό, πολιτικό και οργανωτικό κατακερματισμό του παγκόσμιου κομμουνιστικού κινήματος ως ένα ουσιαστικό κριτήριο για την ανάπτυξη της παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης, όπως η τιτάνες και κλασικοί του προλεταριάτου έδειξαν και μας δίδαξαν σε σπουδαία μαθήματα. Τα τελευταία δύο χρόνια έγιναν σημαντικά πρώτα βήματα προς την εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος, ιδίως όσον αφορά την αυξανόμενη ενοποίηση, η οποία ταυτόχρονα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως βάση για περαιτέρω ανάπτυξη. Κάθε νέα εξέλιξη βασίζεται στην ενοποίηση της προηγούμενης, και νέα καθήκοντα απαιτούν την ανάπτυξη κατάλληλων υποκειμενικών προϋποθέσεων για την τήρησή τους. Η Διεθνής Κομμουνιστική Λέγκα είναι ένα όργανο για την επανένωση και την ανασύσταση της Κομμουνιστικής Διεθνούς για την καταπολέμηση του ιμπεριαλισμού, του ρεβιζιονισμού και κάθε αντίδρασης. Είναι επομένως απαραίτητο για την ανάληψη των καθηκόντων και των δυνατοτήτων σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση και για να αναπτυχθούμε, εφαρμόζοντας τον αγώνα των δύο γραμμών που, συνειδητά και ειλικρινά, θα σφυρηλατήσει και αναπτύξει τις δυνάμεις μας και τις δυνατότητές τους εν μέσω ταξικής πάλης και αγώνα των δύο γραμμών. Ως εκ τούτου, καλωσορίζουμε θερμά και χαιρετίζουμε όλες τις συνεισφορές, συντονισμούς και κοινές δραστηριότητες των Κομμουνιστικών Κομμάτων και οργανώσεων μέσα και έξω από τη ΔΚΛ, αποδεικνύοντας την αυξανόμενη ζωτικότητα και δραστηριότητα των κομμουνιστών σε διεθνές επίπεδο, και εξυπηρετώντας την εκπλήρωση του ρόλου μας ως κομμουνιστές στην τρέχουσα στιγμή. Το άμεσο καθήκον μας είναι να αναπτύξουμε την αυξανόμενη λαϊκή διαμαρτυρία, να κινητοποιήσουμε, να πολιτικοποιήσουμε και να οργανώσουμε τις πλατιές και βαθιές μάζες στον αγώνα ενάντια τον ιμπεριαλισμό και κάθε αντίδραση, καταπολεμώντας αναπόσπαστα τον ρεβιζιονισμό και κάθε οπορτουνισμό. Να σφυρηλατήσουμε την ταξική πάλη των αληθινών Μαρξιστικών-Λενινιστικών-Μαοϊστικών κομμουνιστικών κομμάτων στην εκτέλεση της επανάστασης.

Ο ίδιος ο πρόεδρος Μάο έδωσε μεγάλη σημασία στον αγώνα κατά του ρεβιζιονισμού -κυρίως του σύγχρονου ρεβιζιονισμού- και έτσι ανέπτυξε το Διεθνές Κομμουνιστικό Κίνημα. Επίσης σήμερα, μετά από μια ολόκληρη περίοδο σχετικής αναθεωρητικής κυριαρχίας σε πολλές χώρες, το αξιολογούμε ως ουσιαστικό καθήκον των κομμουνιστών, ιδίως της διεθνούς κομμουνιστικής οργάνωσης, την ΔΚΛ, να ηγηθεί και να προωθήσει τον αγώνα ενάντια στον ρεβιζιονισμό. Στην ιδρυτική μας διακήρυξη τονίσαμε:” *Μας είπε ο πρόεδρος Μάο: η ιστορία του Διεθνούς Κομμουνιστικού Κινήματος μας δείχνει ότι η προλεταριακή ενότητα*

εδραιώνεται και αναπτύσσεται στον αγώνα ενάντια στον οπορτουνισμό, τον ρεβιζιονισμό και τον διχασμό.” Οι κομμουνιστές πρέπει να τοποθετηθούν στις πρώτες σειρές των μαχών και συμμετέχουν άφοβα στις μάχες. Το προλεταριάτο έχει ένα λαμπρό μέλλον. Ο ιμπεριαλισμός είναι σκοτάδι, πείνα, δυστυχία, γενοκτονία, εκμετάλλευση και καταπίεση. Καθήκον μας ως Κομμουνιστικά Κόμματα είναι να το νικήσουμε, να σβήσουμε την αντίδραση από προσώπου γης με επαναστατική βία.

**ΓΙΟΡΤΑΣΤΕ ΤΗΝ 131η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ
ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΡΞΙΣΜΟ-ΛΕΝΙΝΙΣΜΟ-ΜΑΟΪΣΜΟ!**

**ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ - ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΛΕΓΚΑ!**

**ΖΗΤΩ Ο ΗΡΩΙΚΟΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΚΑΙ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ
ΕΘΝΩΝ!**

**ΖΗΤΩ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΟΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ
ΠΟΥ ΔΙΕΞΑΓΟΥΝ ΤΑ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ-ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΑ-ΜΑΟΪΣΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ!**

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΜΟ!

ΖΗΤΩ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!

**Διεθνής Κομμουνιστική Λέγκα
Δεκέμβριος 2024**